

I *stk. 2* foreslås det, at selskaber, der ikke tegner direkte livsforsikring, ikke er omfattet af bestemmelsen i *stk. 1* om anmeldelse af det tekniske grundlag for livsforsikringsvirksomhed m.v. Baggrunden for denne undtagelse er, at det beskyttelseshensyn, der ligger bag §§ 20 og 21, ikke gør sig gældende for genforsikringsvirksomhed. Det tekniske grundlag, der bliver anvendt for genforsikring, er en konsekvens af kontraktforholdet mellem det direkte tegnende livsforsikringsselskab og genforsikringsselskabet. Selskaber, der driver såvel genforsikring af livsforsikring som direkte livsforsikringsvirksomhed, skal fortsat anmelde det tekniske grundlag for genforsikringsvirksomheden på grund af lovens beskyttelseshensyn til selskabets livsforsikringsbestand. Selskaber, der driver genforsikring af livsforsikring, skal have ansat en ansvarshavende aktuar, jf. § 107, *stk. 2*, og den ansvarshavende aktuar skal fortsat udarbejde en årlig aktuarberetning til tilsynet. Finanstilsynet kræver heri en redegørelse for det grundlag, som selskabet anvender til opgørelse af de forsikringsmæssige hensættelser. Der er tale om en præcisering af Finanstilsynets hidtidige praksis på området.

Efter *stk. 3* kan Finanstilsynet i medfør af bestemmelsen fastsætte nærmere bestemmelser om indholdet af anmeldelser af det tekniske grundlag m.v. samt i hvilket omfang anmeldelserne skal være offentligt tilgængelige. Denne bemyndigelse er udnyttet til at udstede bekendtgørelse om anmeldelse af det tekniske grundlag m.v. for livsforsikringsvirksomhed.

Til § 21

Bestemmelsen er en delvis videreførelse af den tilsvarende bestemmelse i § 31 i lov om forsikringsvirksomhed, og gennemføres inden for rammerne af EF-direktiver på det finansielle område, jf. bilag A. Der er foretaget ændringer som konsekvens af, at livsforsikringsselskaberne senest ved regnskabsaflæggelsen for 2003 skal opgøre livsforsikringshensættelserne til markedsværdi.

Bestemmelsen præciserer de principper, som de tekniske grundlag m.v. skal udformes efter, jf. art. 18 og 19 i 3. livsforsikringsdirektiv. Der lægges særlig vægt på, at det anmeldte tekniske grundlag m.v. er betryggende, samt at selskabets realiserede resultat fordeles rimeligt. For forsikringer tegnet eller aftalt som led i ansættelsesforhold skal Finanstilsynet påse, at de ansattes interesser tilgodeses i fornødent omfang.

Bestemmelsen implementerer livsforsikringsdirektivet, jf. bilag A, herunder regler for fastsættelse af den maksimale grundlagsrente. Det følger endvidere heraf, at fastsættelse af de statistiske beregningssele-

menter og omkostningselementerne skal vælges med forsigtighed under hensyntagen til, i hvilken stat forpligtelserne består, til hvilken forsikringstype der er tale om, samt til de administrative omkostninger og forudsatte provisioner. Endelig fastlægger direktivet, at præmierne som udgangspunkt skal være tilstrækkelige i sig selv, idet systematisk og permanent tilførsel af midler udefra skal undgås.

Efter *stk. 2* skal reglerne for fordeling af selskabets realiserede resultat være formuleret så det klart og præcist fremgår, hvorledes det realiserede resultat anvendes til fordeling imellem de enkelte forsikringer, til henlæggelse til forsikringsbestanden som sådan (kollektivt bonuspotentialt o.lign.) og til egenkapital m.v. Fordelingen af selskabets realiserede resultat skal endvidere være rimelig i forhold til de berettigede parter. Hermed fastslås, at udgangspunktet for fordelingen af det realiserede resultat er det såkaldte kontributionsprincip, hvorefter det realiserede resultat fordeles blandt de berettigede parter efter de forhold, hvori de har bidraget til overskuddsdannelsen. Den del af selskabets realiserede resultat, der herefter tilfalder forsikringstagerne (bonus) skal frigives på rimelig vis under forsikringsaftalens løbetid.

Finanstilsynet vil i medfør af bestemmelsens *stk. 5* kunne fastsætte nærmere regler om denne beregning og fordeling af det realiserede resultat. Dette er sket i bekendtgørelse nr. 1221 af 17. december 2002 om kontributionsprincippet.

At kontributionsprincippet er udgangspunktet, indebærer, at den beregnede og fordelte bonus ikke varigt må afvige væsentligt herfra, medmindre andet følger af forsikringsaftalernes indhold, herunder hvis det fremgår af aftalerne, at der ikke er ret til bonus.

For så vidt angår den del af overskuddet, der fordeles mellem de efter aftalerne bonusberettigede forsikringer, vil en rimelig fordeling af det realiserede resultat efter kontributionsprincippet være, at der tilstræbes en fordeling i forhold til, hvorledes resultatet er opstået. Fordelingen skal således afspejle det forhold, hvorefter der er bidraget til overskuddsdannelsen. Ved vurderingen heraf tages der i fornødent omfang hensyn til forsikringernes forskellige karakteristika med hensyn til risiko, omkostninger og forrentning.

For øvrige forsikringer vil en rimelig fordeling af det realiserede resultat afhænge af de konkrete forhold i forsikringsbestanden, herunder de kontraktmæssige forpligtelser over for de forsikrede.

Efter de gældende regnskabsregler er bonustildelingen indregnet som en driftsudgift i årsregnskabet, hvorfor det forsikringstekniske resultat, der fremstår heri, er et resultat efter bonustildeling, og det må såle-